

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 10. grudnia 1893.

(Zawiera Nr. 168—173.)

168.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości z dnia 23. listopada 1893,

tyczące się czynienia doniesień o każdym kupnie gruntów, uskutecznionem przez c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych, w celu wymierzenia należyłości.

Z częściową zmianą rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 2. grudnia 1850 (Dz. u. p. Nr. 470) Ministerstwo skarbu rozporządza w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości, co następuje:

O sprawach prawnych, dotyczących się wykupna gruntów, które c. k. Dyrekcyę ruchu kolei żelaznych przywiodą do skutku we własnym zakresie działania w myśl §. 28, l. 10 rozporządzenia c. k. Ministerstwa handlu z dnia 15. grudnia 1891 (Dz. u. p. Nr. 183), donosić należy celem wymierzenia należyłości temu urzędowi wymiarowemu (urzędowi podatkowemu, urzędowi wymiaru należyłości a względnie urzędowi głównemu wymiaru taks i należyłości w Wiedniu) do odbierania doniesień takich upoważnionemu, który znajduje się w siedzibie odnośnej c. k. Dyrekcyi ruchu, a to także wtedy, gdy nieruchomości, będąca przedmiotem kupna, leży poza obrębem obszaru urzędowego a względnie administracyjnego rzeczzonego urzędu wymiarowego.

Także Sądy winny przerzeczone urzędy wymiarowe uwiadamiać o wszelkich wpisach do ksiąg publicznych, dotyczących się każdego wyżej wzmiankowanego wykupna gruntów.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Plener r. w.

169.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. listopada 1893,

tyczące się przyłączenia gminy Zalesie do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Zalesie łącznie z obszarem dworskim od okręgu Sądu powiatowego w Złotym Potoku i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego monasterzyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. stycznia 1894.

Schönborn r. w.

170.

Obwieszczenie całego Ministerstwa z dnia 27. listopada 1893,

o uchwale Rady państwa, tyczącej się rozporządzenia cesarskiego z dnia 23. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 135) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszów państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko - lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że Rada państwa zatwierdziła w myśl konstytucji rozporządzenie cesarskie z dnia 23. sierpnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 135), wydane na zasadzie §. 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) w przedmiocie udzielenia zapomóg z funduszów państwa na teraz okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, księstwa bukowińskiego i uksiążęconego hrabstwa tyrolskiego, dotkniętym niedostatkiem z przyczyny powodzi.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.

Jaworski r. w.

171.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1893,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1894.

Od dnia 1. stycznia 1894 nabywa mocy obowiązującej „Cennik lekarstw na rok 1894 do farmakopei austriackiej z r. 1889“, który pod tym tytułem wyszedł nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej, ustanowiony na podstawie najświeższych cenników materiałów aptecznych.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze, chirurdzy i weterynarze upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, winni począwszy od dnia 1. stycznia 1894 trzymać się ściśle nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. grudnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 191), tyczące się austriackiego cennika lekarstw a względnie rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 222), tyczące się cennika lekarstw na rok 1893, którem tanto rozporządzenie zostało uzupełnione i zmienione. zatrzymuje moc obowiązującą.

Bacquehem r. w.

172.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 2. grudnia 1893,

tyczące się urzędowego poddawania rewizji i próbie starych kotłów parowych, w handel wprowadzanych i do używania znowu przeznaczonych.

Na zasadzie §. 3 ustawy z dnia 7. lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 112) o poddawaniu próbom i peryodycznej rewizji kotłów parowych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Stare kotły parowe, w handel wprowadzane i do używania znowu przeznaczone, zanim ponownie będą wzięte do użytku, poddawać należy rewizji wewnętrznej i próbie.

§. 2.

Prośbę o to podawać ma ten, który zamierza kocioł ustawić i onegoż używać.

Do próby dołączyć należy pierwopis lub wiarytelny odpis poprzedniego świadectwa kotła, które zawierać ma wyniki rewizji także w ostatnim roku używania kotła wykonanej.

§. 3.

Stare kotły parowe, w handel wprowadzone i do używania znowu przeznaczone, poddawane być mają próbie w samemże miejscu ich przyszłego używania a wykonać ją ma ten komisarz do próbowania kotłów parowych, do którego w myśl istniejących przepisów będzie w przyszłości należała rewizja odnośnego kotła.

§. 4.

Komisarzowi do próbowania kotłów parowych zostawia się do woli, albo zapisać w starym świadectwie wykonaną rewizją, tudzież poczynione przy

tej sposobności postrzeżenia pod względem jakości użytego materiału i grubości blachy w pojedynczych częściach kotła z wymienieniem osoby, która ma go znowu używać i nowego miejsca ustawienia, lub też wystawić nowe świadectwo. W tym ostatnim przypadku należy także wszystkie ważniejsze zapiski przenieść w sposób autentyczny ze starego do nowego świadectwa tudzież jego odpisu i stare świadectwo odebrać.

§. 5.

Gdyby nie można było dołączyć poprzedniego świadectwa takiego kotła, przedstawić należy w prośbie do Ministerstwa handlu dowód autentyczny co do pochodzenia owego kotła, co do jego fabrykanta, roku zrobienia, poprzedniego posiadacza i poprzedniego miejsca używania, co do czasu, przez który w ogóle kocioł był już w przemyśle używany i co do przyczyn, dla których od używania został usunięty, jakoteż co do dozwolonej dotychczas dla niego prężności pary, a Ministerstwo handlu wyda decyzją według okoliczności po zasięgnięciu dalszych wyjaśnień co do jakości kotła u poprzedniego posiadacza i poprzednich komisarzy rewizyjnych.

Kotły, co do których potrzebne dowody nie mogą być dostarczone, nie będą dopuszczone do dalszego używania.

§. 6.

Odpowiedzialność za stare kotły ciąży zarówno na tym, który go zrobił, jak i na tym, który go używa.

§. 7.

Postanowienia powyższe stosują się także do kotłów, zrobionych z części starych kotłów z przydaniem nowego materiału kotłowego.

§. 8.

Zresztą także do starych kotłów stosują się postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. października 1875 (Dz. u. p. Nr. 130).

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

173.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych tudzież Ministrem wyznań i oświecenia z dnia 7. gru- dnia 1893,

tyczące się dozwoleń pracy niedzielnej w dniu
24. grudnia 1893.

Na zasadzie §u 75go ustawy z dnia 8. marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 22), którą ustawa przemysłowa została zmieniona i uzupełniona, pozwala się, żeby dnia 24. grudnia 1893 praca niedzielna przy sprzedaży częściowej w przemyśle handlowym, jakoteż przy sprzedaży towarów w przemyśle produkcyjnym trwała poza granicami, jakie rozporządzeniami ministeryalnymi z dnia 27. maja 1885 (Dz. u. p. Nr. 83) i z dnia 21. września 1885 (Dz. u. p. Nr. 143) zostały ustanowione, aż do godziny 7 wieczorem.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza postanowienia §. 2, B. 10 pierwszego z rozporządzeń powyższych, według którego praca niedzielna przy sprzedaży środków żywności itp. przez całą niedzielę jest dozwolona.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w dniu oznaczonym.

Bacquehem r. w.

Wurmbrand r. w.

Madeyski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1894 w języku **niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i rumuńskim.**

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały **rocznik 1894**, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie, wynosi **3 zł.**

Prenumeruje się w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części.

Nabywający odrazu całe **dziesięciolecie** lub **kilka dziesięcioleci** Dziennika ustaw państwa w języku **niemieckim**, płacą:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł.
" " 1859 " 1868 " . . . 12 " "	1879 " 1888 " . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można począwszy od roku 1894:

Rocznik 1849 za . . . 2 zł. 10 c.	Rocznik 1864 za . . . 1 zł. 40 c.	Rocznik 1879 za . . . 2 zł. 30 c.
" 1850 " . . . 5 " 25 "	" 1865 " . . . 2 " — "	" 1880 " . . . 2 " 20 "
" 1851 " . . . 1 " 30 "	" 1866 " . . . 2 " 20 "	" 1881 " . . . 2 " 20 "
" 1852 " . . . 2 " 60 "	" 1867 " . . . 2 " — "	" 1882 " . . . 3 " — "
" 1853 " . . . 3 " 15 "	" 1868 " . . . 2 " — "	" 1883 " . . . 2 " 50 "
" 1854 " . . . 4 " 20 "	" 1869 " . . . 3 " — "	" 1884 " . . . 2 " 50 "
" 1855 " . . . 2 " 35 "	" 1870 " . . . 1 " 40 "	" 1885 " . . . 1 " 80 "
" 1856 " . . . 2 " 45 "	" 1871 " . . . 2 " — "	" 1886 " . . . 2 " 30 "
" 1857 " . . . 2 " 85 "	" 1872 " . . . 3 " 20 "	" 1887 " . . . 2 " 50 "
" 1858 " . . . 2 " 40 "	" 1873 " . . . 3 " 30 "	" 1888 " . . . 4 " 20 "
" 1859 " . . . 2 " — "	" 1874 " . . . 2 " 30 "	" 1889 " . . . 3 " — "
" 1860 " . . . 1 " 70 "	" 1875 " . . . 2 " — "	" 1890 " . . . 2 " 70 "
" 1861 " . . . 1 " 50 "	" 1876 " . . . 1 " 50 "	" 1891 " . . . 3 " — "
" 1862 " . . . 1 " 40 "	" 1877 " . . . 1 " — "	" 1892 " . . . 5 " — "
" 1863 " . . . 1 " 40 "	" 1878 " . . . 2 " 30 "	" 1893 " . . . 3 " — "

Rocznik 1893 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1893 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które **zaginięły** lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni.**

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dosyłane będą tylko za **opłatą należności handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1893 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1893) włącznie są całkowicie **uzupełnione**, przeto począwszy od roku 1894 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność **uzupełnienia zdefektowanych roczników** Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawienie materyj jednego rodzaju rozrzuconych w rozmaitych rocznikach.